

زبان عربی

** عَيْنَ الْأَصْحَ وَالْأَدَقَّ فِي الْجَوَابِ لِلترجمة من أو إلى العربية

۱- الصديق من نصحك في عيبك و حفظك في غيبك و آثرک علی نفسه:

- ۱) دوست کسی است که در عیب تو را نصیحت و در غیابت تو را حفظ کرد و تو را بر خودش برگزید!
- ۲) دوست تو کسی است که در عیب تو را نصیحت و در غیابت تو را حفظ کرد و تو را بر خود برمی‌گزیند!
- ۳) دوست به کسی گویند که در عیب‌های تو نصیحت و در نبودن تو را حفظ می‌کند و خود را بر تو برگزید!
- ۴) دوست آن است که در عیب تو را نصیحت و در غیابت تو را نگه داشت و تو را بر خود ترجیح داده بود!

۲- الكذاب كالتراب يقرب عليك البعيد و يبعد عليك القريب:

- ۱) دروغگو مانند سراب است و دور را به تو نزدیک کرد و نزدیک را از تو دور کرد!
- ۲) بسیار دروغگو همچون یک سراب است دور را به تو نزدیک خواهد کرد و نزدیک را از تو دور خواهد کرد!
- ۳) بسیار دروغگو مانند سراب است دور را به تو نزدیک و نزدیک را از تو دور می‌کند!
- ۴) انسان دروغگو همچون یک سراب است که دور را به تو نزدیک و نزدیک را از تو دور می‌کند!

۳- علينا أن نكون مشتاقين إلى الأعمال الصالحة و ناهين عن المنكر:

- ۱) بر ماست که در کار نیک با اشتیاق و از کار زشت نهی‌کننده باشیم!
- ۲) ما باید در کارهای نیک مشتاق باشیم و از کار زشت بازدارنده باشیم!
- ۳) بر ماست که در کارهای نیک مشتاق باشیم و از کارهای زشت بازدارنده شویم!
- ۴) ما باید در کارهای بسیار نیک با اشتیاق باشیم و از کار زشت دوری کنیم!

۴- شرّ الناس من لا يعتقد الأمانة و لا يجتنب الخيانة:

- ۱) از مردمان بد است کسی که به امانتداری معتقد نیست و از خیانت پرهیز نمی‌کند!
- ۲) بدترین مردم کسی است که امانتداری نکرده است و از خیانت خودداری نمی‌کند!
- ۳) مردم بد است کسی که به امانتداری معتقد نیست و از خیانت خودداری نکرده بود!
- ۴) بدترین مردم کسی است که به امانتداری اعتقاد ندارد و از خیانت پرهیز نمی‌کند!

۵- الصديق من كان ناهياً عن الظلم و معيناً علی البرّ:

- ۱) دوستدار تو کسی است که از ستم‌ها بازدارنده و در نیکی تشویق‌کننده است!
- ۲) دوست کسی است که بازدارنده از ستم و یاری‌رساننده در نیکی است!
- ۳) دوست کسی است که از ظلم نهی‌کننده و در خوبی‌ها یاری‌رسان است!
- ۴) دوست واقعی کسی است که از ظلم نهی‌کننده و در خوبی حمایت‌کننده است!

۶- عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي التَّرْجُمَةِ:

- ۱) إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ: حقیقتاً خداوند توکل‌کنندگان را دوست خواهد داشت.
- ۲) مَا أَرْضَى الْمُؤْمِنَ رَبَّهُ بِمَثَلِ الْحَلْمِ: مؤمن پروردگارش را با [چیزی] مانند بردباری راضی نکرد.
- ۳) جَمَالُ الْمَرْءِ فَصَاحَةُ لِسَانِهِ: زیبایی انسان‌ها شیوایی گفتارشان است.
- ۴) كَانَ الْأُسْتَاذُ يَقْدِمُ ابْنَهُ مَوَاعِظَ قِيَمَةٍ: استاد به پسر پندهایی ارزشمند تقدیم کرده بود.

۷- عَيْنَ الْخَطَأِ فِي التَّرْجُمَةِ:

- ۱) يَهْتَدِي النَّاسُ بِهَذَا النَّمُودَجِ التَّرْبَوِيِّ: این الگوی تربیتی مردم را به راه راست هدایت می‌کند.
- ۲) فِي بَعْدِهَا عَذَابٌ فِي قُرْبِهَا السَّلَامَةُ: در دوری‌اش عذاب و در نزدیکی‌اش تندرستی است.
- ۳) مِنْ سَاءِ خَلْقِهِ عَذَبَ نَفْسَهُ: هر کس خلق و خویش بد شد خودش را عذاب داده است.
- ۴) الْأَحْمَقُ يَرِيدُ أَنْ يَنْفَعَكَ فَيَضُرُّكَ: نادان می‌خواهد به تو سود برساند پس به تو زیان می‌زند.

۸- «ما باید مقابل استادها ایمان و همسایگانمان و هر کسی که اطرافمان هستند فروتنی کنیم.» عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي التَّعْرِيبِ:

- ۱) يَجِبُ أَنْ نَتَعَاطَلَ مَعَ أَسَاتِذَتِنَا وَ جِيرَانِنَا وَ كُلِّ الَّذِينَ حَوْلِنَا.
- ۲) عَلَيْنَا أَنْ نَتَوَاضَعَ أَمَامَ أَسَاتِذَتِنَا وَ جِيرَانِنَا وَ كُلِّ مَنْ حَوْلِنَا.
- ۳) يَجِبُ أَنْ نَتَوَاضَعَ أَمَامَ أَسَاتِذِنَا وَ جَارِنَا وَ كُلِّ مَنْ حَوْلِنَا.
- ۴) عَلَيْنَا أَنْ نَتَوَاضَعَ أَمَامَ الْأَسَاتِذَةِ وَ جِيرَانِنَا وَ هَمَّ الَّذِينَ عِنْدِنَا.

** اقرأ النص التالي ثم أجب عن الأسئلة بما يناسب النص

أتى الأستاذ في يوم الثلاثاء و كان يشرح لنا صناعة التلميح في الأدب الفارسي و بدأ: يا أعزائي! إنَّ العربية لغة القرآن و الأدعية و لكن فقد استفاد من العربية الشعراء الإيرانيون و أنشدوا أبياتاً ممزوجة بالعربية و سموها بالملمع. سأل أحد الطلاب: من أنشد ملمعاً في الفارسية؟ فأجاب الأستاذ: لكثير من الشعراء الإيرانيين ملمعات؛ منهم حافظ و سعدی و جلال‌الدین الرومی. قال طالب آخر: رجاء، أذكر لنا ملمعاً من حافظ فقرأ الأستاذ: «هر چند کازمودم از وی نبود سودم / من جرّب المجرب حلت به الندامه» ثمَّ الطلاب يشجعون الأستاذ فاستمر (ادامه داد) أستاذهم: أنشد سعدی في ملمع أيضاً «سل المصانع ركباً تهيم في الفلوات / تو قدر آب چه دانی که در کنار فراتی» تعلم الطلاب جميعاً و شكروا أستاذهم لتعليم هذه الصناعة الأدبية.

٩- عَيِّن الصحيح حسب النص:

- (٢) دَرَسَ أستاذهم في اليوم الرابع من الأسبوع صناعة التلميع.
(٤) ما فهم الطالب من صناعة التلميع شيئاً.

(١) الملمّع صناعةٌ أدبيةٌ في اللغة العربية.

(٣) الشعراء استفادوا من الأدعية في أشعارهم.

١٠- عَيِّن المناسب في توصيف الملمّعات:

- (٢) أنشد الشاعر قصيدةً على الأوزان العربية و هو الملمّع.
(٤) الملمّع هو أنشودة أشعار بالأحاديث العربية فقط.

(١) هي استفادةٌ من كلمة واحدة في الأبيات الفارسية.

(٣) الملمّعات أشعارٌ فارسيةٌ ممزوجةٌ بالعربية.

١١- عَيِّن الخطأ حسب النص:

- (٢) «من أنشد ملمّعاً بالفارسية؟» سأل طالبٌ أستاذه
(٤) «من جرّب المجرب»، قسمٌ من ملمّع سعدى

(١) كان يُشجّع الأستاذ بسبب قرائته الشعر.

(٣) الأدب الفارسي يستفيد من العربية في الأشعار.

** عَيِّن الصحيح في الإعراب و التحليل الصرفي

١٢- الشعراء:

- (١) جمعٌ سالمٌ للمذكر - اسم الفاعل - معرب / فاعلٌ لفعل استفاد
(٢) اسم التفضيل - جمع مكسّر - مذكر - مبني / مفعولٌ لفعل استفاد
(٣) اسم الفاعل - جمع تكسير و مفرد «شاعر» - مذكر / فاعلٌ لفعل استفاد
(٤) اسم الفاعل - جمع مكسّر - مؤنث - معرب / مفعولٌ لفعل استفاد

١٣- يشجّعون:

- (١) فعلٌ مضارعٌ - مزيد ثلاثي - مادته الأصلية (ش ج ع) / فعل مع فاعله
(٢) مضارعٌ - مزيد ثلاثي من باب «تفعل» - مبني للمعلوم / الجملة فعلية
(٣) فعل ماضي - من الأفعال المزيدة - مبني للمجهول / فعل مع فاعله
(٤) مضارعٌ - من الأفعال المزيدة - مادته (ش ج و) / الجملة اسمية

١٤- عَيِّن الخطأ في ضبط حركات الكلمات:

- (٢) يُحِبُّ الآباءُ رويّةً أولادهم في أحسنِ الحال.
(٤) وَجَدْتُ رَائِحَةَ الوَدِّ إِنْ شَمَمْتُ رَفَاتِي.

(١) فَكَمْ تُمرَّرُ عَيْشِي و أنتَ حاملٌ شهيدٍ.

(٣) دَعِ شَاتِمَكَ مَهَاناً تُرَضِ الرَّحْمَنَ.

** عَيِّن المناسب للجواب عن الأسئلة التالية:

١٥- عَيِّن الخطأ في التوضيحات التالية:

- (٢) من يعجبك شكله و كلامه و سلوكه: المليح
(٤) بيت الطيور: الوكنة

(١) الإنسان الذي يفتخر بنفسه كثيراً: الجبار

(٣) شرفٌ و عظمةٌ و عزّةٌ النفس: الكرامة

١٦- عَيِّن ما فيه اسم المفعول:

- (٢) أفضل الأعمال مساعدة الفقراء لرضا الله.
(٤) سيّد القوم خادمهم في السفر.

(١) قال المدرّس أكتبوا واجباتكم أيّها الطلاب.

(٣) إنّ المرسلين يهدون الناس إلى الصراط المستقيم.

١٧- عَيِّن ما فيه اسم يدلّ على كثرة الصفة:

- (٣) الصديق من كان ناهياً عن الظلم (٤) إنّك أنت علّام الغيوب

(١) الله أعلم بما تعملون (٢) إنّ الله يحبّ المتوكلين

١٨- عَيِّن الصحيح في الكلمات المعيّنة:

- (٢) أَحَبَّتِي هجروني كما تشاء عداتي ← اسم تفضيل
(٤) من جرّب المجرب حلّت به الندامة ← اسم مفعول

(١) سل المصانع ركبا تهيم في الفلوات ← اسم فاعل

(٣) وصفت كلّ مليح كما تحبّ و ترضى ← اسم مكان

١٩- كم اسم المبالغة في هذه العبارة؟ «إنّ الله توابٌ لعباده و رزاقٌ و يغفر الذنوب لآئنه غفاراٌ ولكنّه لا يحبّ الفخور و الكذاب»

- (٣) اثنان (٤) خمسة

(١) ثلاثة (٢) أربعة

٢٠- عَيِّن ما فيه اسم المكان و اسم التفضيل معاً:

- (٢) كان المعلم يرجع من المطار إلى البيت و شاهد أحد تلاميذه.
(٤) قامت الدولة بإخراج الأهالي من مساكنهم.

(١) هذا العامل أفضل العمّال لآئنه يشتغل في المطبعة بجدّ.

(٣) أحبّ عباد الله عند الله أنفعهم للنّاس.